

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2198	Δευτέρα τοῦ ἁγίου Πνεύματος 17 Ἰουνίου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ ὕλη καὶ τὸ πνεῦμα

«Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος...» (Ἰω. 7,38-39)

Μακάριοι, ἀγαπητοί μου, ὅσοι ἔχουν αὐτιά κι ἀκοῦνε τὴ φωνὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Γιατὶ ὅλα **ὅσα λέγονται καὶ ψάλλονται τώρα στὴν Ἐκκλησία μας** (τροπάρια, ἀπολυτίκιο, κοντάκιο, κανόνας, ἀπόστολος εὐαγγέλιο, εὐχὲς γονυκλισίας) ἔχουν ὡς ἄξονα γύρω ἀπ' τὸν ὁποῖο στρέφονται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο.

Ἐκπληρώθηκε ἡ ὑποσχέσι πού εἶχε δώσει ὁ Κύριος στοὺς μαθητάς· Μὴ λυπάστε, «δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς» (βλ. Ἰω. 14,18), θὰ στείλω τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο! Ἔγινε λοιπὸν ἡ κάθοδος, τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ συνέβησαν μεγάλα θαυμαστά καὶ παράδοξα. Τώρα **καλούμεθα κ' ἐμεῖς νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ ἅγιο Πνεῦμα.**

Μὰ πῶς; Ἐὰν θελήσω νὰ μιλήσω **μὲ γλῶσσα ἁγίων πατέρων**, ὅπως μίλησαν π.χ. ὁ μέγας Ἀθανάσιος στὴν Α' (πρώτη) Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ὁ μέγας Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός· ἐὰν τολμήσω νὰ ὑψώσω τὸν λόγο, νὰ θεολογήσω περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἐὰν θελήσω νὰ ἐλέγξω αἱρέσεις, τοὺς χιλιαστὰς ἢ ἱεχωβίτες καὶ προπαντὸς τοὺς παπικούς, πού προσέθεσαν στὸ Σύμβολο τῆς πίστεως τὴν πλάνη ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο δὲν ἐκπορεύεται μόνο ἐκ τοῦ Πατρὸς ὅπως εἶπε ὁ Κύριος (βλ. Ἰω. 15,26) ἀλλὰ ἐκπορεύεται «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ» –τὸ διαβόητο ἐκεῖνο Φιλιόκβε (Filioque), πού εἶνε μία ἀπ' τὶς πολλὲς αἱρετικὲς καινοτομίες τοῦ παπισμοῦ– ἂν θελήσω νὰ μιλήσω ἔτσι, φοβᾶμαι ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχουν αὐτιά νὰ μ' ἀκούσουν στὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα αὐτὰ διδάγματα.

Ἡ ἐποχὴ μας ἐκτιμᾷ μόνο ὅ,τι βλέπει κι ἀκούει, ὅ,τι μπορεῖ νὰ ζυγίση στὴν πλάστιγγα, ὅ,τι εἶνε ὕλη. **Μιλάει γιὰ τὰ ὑλικά**, τὰ ὁρατά, τὰ αἰσθητά· περὶ οἰκονομικῶν, ἐμπορίου, βιομηχανίας, ἐξελίξεως· περὶ ἐρώτων, γάμων, διαζυγίων· περὶ ἀθλητισμοῦ, ὁμάδων, γηπέδων, ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων· περὶ πολιτικῆς, κομμάτων, ἐκλογῶν· περὶ ψυχαγωγίας,

μουσικῆς, τουρισμοῦ, ταξιδιῶν... Ἄν ὑπῆρχε τρόπος νὰ μετρήσουμε τὶς λέξεις πού λέγονται ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, ἓνα λεξί-μετρο, θὰ βλέπαμε ὅτι, μέσα στὰ ἑκατομμύρια λέξεις, οὔτε μία δὲν εἶνε γιὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο. Εἶνε ἐποχὴ ρεαλιστικὴ, **ἐποχὴ ἀντιπνευματικὴ.** Πῶς λοιπὸν νὰ μιλήσουμε γιὰ Πνεῦμα ἅγιο;

Ἄλλὰ θὰ τὸ τολμήσω, ἀγαπητοί μου. Δὲν θὰ μιλήσω μὲ γλῶσσα Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου καὶ Μάρκου Εὐγενικοῦ ὁ ὁποῖος κατακεραύνωσε τὴν παπικὴ δοξασία, δὲν θὰ θεολογήσω, ἀλλὰ κατεβαίνοντας στὸ ἐπίπεδο τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου θὰ πάρω μόνο **μία προφητικὴ εἰκόνα** ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Θ' ἀνοίξω τὸν προφήτη **Ἰεζεκιήλ στὸ κεφάλαιο 47** (μζ') καὶ ἀπὸ 'κεῖ θὰ σᾶς μεταφέρω **ἓνα ὄραμα**· ὄχι φανταστικὸ, ὅπως αὐτὰ πού βλέπουν κάποιοι ὀραματισταὶ τοῦ αἰῶνος μας, ἀλλὰ θεόπνευστο, τὸ ὁποῖο εἶδε ὁ μέγας αὐτὸς προφήτης καὶ στὸ ὁποῖο μᾶς δίνει ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν χαρισμάτων πού φέρνει στὸν κόσμον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο.

* * *

Φτερά ἀγγέλων, ἀγαπητοί μου, πῆραν τὸν προφήτη Ἰεζεκιήλ καὶ τὸν μετέφεραν στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴν πόλι τοῦ Κυρίου. Ἔχει τώρα μπροστά του τὸν περίφημο ναό. Βλέπει ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρά, γιατί πρὸς ἀνατολὰς ἔβλεπε ὁ ναός, νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὰ θεμέλιά του νερὰ καὶ νὰ σχηματίζουν ἓνα ρυάκι. Εὐκόλα μποροῦσε νὰ σταθῆ μέσα σ' αὐτό, γιατί ἡ στάθμη τοῦ νεροῦ, σὲ μῆκος χιλίων μέτρων, ἔφτανε ὡς τοὺς ἀστραγάλους του. Μετρώντας ἄλλα χίλια μέτρα εἶδε τὸ ρεῦμα νὰ αὐξάνει, νὰ γίνεται μικρὸ ποτάμι πού ἔφτανε ὡς τοὺς μηρούς του. Στὰ ἐπόμενα χίλια μέτρα ὅμως τὸ ποτάμι μεγάλωσε, ἡ στάθμη του ὑψώθηκε κ' ἔφτασε ὡς τὴ μέση του. Κι ὅταν μέτρησε ἄλλα χίλια μέτρα, τότε πλέον ὁ πο-

ταμὸς ἀπέκτησε τόσο ὄγκο καὶ εἶχε τόσο βάθος ὥστε σκέπαζε καὶ τὸ στῆθος του καὶ τὸν παρέσυρε· ἐγίνε ἀδιάβατος. Ὁ προφήτης ἔμεινε νὰ θαυμάζη ἐκστατικός.

Βλέπεις, ἄνθρωπε; τοῦ λέει ὁ Κύριος. Μετὰ τοῦ ἔδειξε τὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ δεξιὰ κι ἀριστερά, πὺ καθὼς ποτίζονταν ἀπὸ τὸ ζωογόνο ῥεῦμα εἶχαν ἀναπτύξει πλούσια κι ἀειθαλῆ **βλάστησι**. Πλῆθος δέντρα πὺ τὰ κλαδιά τους λύγιζαν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν **καρπῶν**· καὶ τὰ φύλλα τους ἀκόμα ἦταν φάρμακο, θεραπεύειαν τὶς ἀσθένειες. Ἀπ’ ὅπου περνοῦσε ὁ ποταμὸς, σκόρπιζε ζωὴ καὶ υἰεία. Κι ὅταν ὁ ποταμὸς ἔφτανε στὶς ἐκβολές, ἡ θάλασσα γέμιζε **ψάρια**, καὶ πλῆθος ψαῤᾶδες ἔρριχναν τὰ δίχτυα τους καὶ ψάρευαν.

Θαυμαστὰ πράγματα ἔβλεπε ὁ Ἰεζεκιήλ. Καὶ **ποιὰ εἶνε ἡ ἐξήγησι** τοῦ ὁράματός του; Ἡ ἐξήγησις, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡ σημερινὴ ἡμέρα. Τί εἶδε στὴν ἀρχὴ ὁ προφήτης; Ἐνα ῥυάκι. Ἐτσι ξεκίνησε **ἡ πίστι - ἡ Ἐκκλησία μας**, σὰν ἔνα ποταμάκι πὺ πήγασε ἀπὸ τὸ βράχο τοῦ Γολγοθᾶ. Νεράκι μέχρι τὸν ἀστράγαλο, πολὺ μικρὴ τότε σὲ μέλη ἡ Ἐκκλησία μας. Σὰν σῆμερα οἱ ἄνθρωποι πὺ πίστευαν στὸ Χριστὸ ἦταν –μετρήστε– οἱ δώδεκα ἀπόστολοι, ἡ Παναγία Μητέρα, οἱ μυροφόρες, μερικοὶ ἀκόμη...· ἑκατὸν εἴκοσι ψυχές (βλ. Πράξ. 1,15). Ἀλλὰ τὴν ἁγία αὐτὴ ἡμέρα οἱ ἑκατὸν εἴκοσι ψυχές γίνονται πόσες· τρεῖς χιλιάδες (ἔ.ἀ. 2,41). Τὸ ποταμάκι αὐξάνει. Πῶς ἔγιναν τρεῖς χιλιάδες; Μίλησε κάποιος. Ποιός; ὁ Δημοσθένης, ὁ Κικέρων, ἄλλος φιλόσοφος; Ὁχι. Κάποιος πὺ νίκησε καὶ τὸ Δημοσθένη καὶ τὸν Κικέρωνα καὶ ὄλους τοὺς φιλοσόφους. Τοὺς νίκησε ἡ γλῶσσα ἐνὸς ψαῤᾶ, τοῦ Πέτρου. Αὐτὸς στάθηκε μπροστὰ στὸν κόσμον ἐκεῖνο, ἄπλωσε τὰ πνευματικά του δίχτυα, τοὺς κάλεσε σὲ μετάνοια, καὶ πίστεψαν καὶ βαπτίσθηκαν τὴν ἡμέρα αὐτὴ τρεῖς χιλιάδες. Σὲ λίγες μέρες μ’ ἔνα νέο κήρυγμα του οἱ τρεῖς χιλιάδες ἔγιναν πέντε χιλιάδες (ἔ.ἀ. 4,4). Καὶ ἔπειτα ἡ Ἐκκλησία βγαίνει ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Παλαιστίνης, ξαπλώνει στὴ Συρία καὶ Μεσοποταμία, στὴ Γαλατία καὶ Μικρὰ Ἀσία, διαβαίνει τὸν Ἑλλησποντον, φτάνει στὴ Μακεδονία καὶ τὴν Ἡπειρον, κατακλύζει τὴν Ἑλλάδα, περνάει στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, προχωρεῖ πρὸς τὴ Ῥώμη, φτάνει στὶς Ἡράκλειες στῆλες, πέρα ἀπὸ τὰ Βρετανικὰ νησιά...

Τὸ ποταμάκι ἔγινε Ἀλιάκμονας, Δούναβις. **Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ περιορίσης, νὰ τὸ σταματήσης**. Τὰ μεγάλα ποτάμια σπᾶνε γέφυρες, ὑπερηδοῦν φράγματα, κατακλύζουν κάμπους. Ἐτσι καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ἁγίου Πνεύματος πὺ πῆ-

γασε σῆμερα. Κι ὅπου περάση ὁ ποταμὸς αὐτός, φέρνει ζωὴ, υἰεία, θεραπεία, εὐδαιμονία. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας ἔχει τὴ δύναμι νὰ κἀνη τὰ πικρὰ γλυκά, τὴν ὕλη πνεῦμα.

Διαβάστε ἱστορία. Ῥίξτε ἔνα βλέμμα στὴν **Εὐρώπη**. Ποιοὶ κατοικοῦσαν πρῶτα στοὺς δρυμῶνες τῆς Γερμανίας, στὶς πεδιάδες τῆς Ῥωσίας, στὶς Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας; Ἀγρια φύλα, βάρβαροι πὺ ζοῦσαν σὲ σπηλιές κ’ ἔτρωγαν βελανίδια. Ὅταν πίστεψαν στὸ Χριστὸ καὶ βαπτίσθηκαν, ἀνέπτυξαν πολιτισμὸ. Καὶ ἂν ἀντιθέτως τὰ τελευταῖα χρόνια συμβαίνουν μεγάλα κακά (πόλεμοι, θεομηνίες, καταστροφές, κ.λπ.), εἶνε ἀκριβῶς διότι ἡ Εὐρώπη διώχνει, σταυρώνει τὸ Χριστὸ, καὶ ὁ Χριστὸς φεύγει, ἔφυγε ἤδη, ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. ^{Ἡ Εὐρώπη ἀφήνει τὸ πνεῦμα καὶ ξαναγυρίζει στὴν ὕλη.}

Ἐν θέλετε νὰ δῆτε τὸ ζωογόνο ῥεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ σῆμερα, μὴν πᾶτε στὴν Εὐρώπη· πηγαίετε στὴν **Ἀφρική**, ὅπου οἱ ἰθαγενεῖς πιστεύουν στὸ Χριστὸ. Σῆμερα ποιός ἀπὸ μᾶς συγκινεῖται; ἂν πᾶτε ὅμως στὴν Οὐγκάντα, θὰ δῆτε αὐτοὺς πὺ πιστεύουν στὸ Χριστὸ νὰ δακρῦζουν.

Λένε, ἀγαπητοί μου, ὅτι κοντὰ στὸ Νεῖλον ἦταν μιὰ φυλὴ ἀνθρωποφάγων. Εἶχαν ἐκεῖ ἔνα βράχο, πάνω στὸν ὁποῖο ἔσπαζαν τὰ κρανία τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔτρωγαν τὰ μυαλά. Ὅταν ὅμως πίστεψαν στὸ Χριστὸ, τὸ βράχο ἐκεῖνον τοῦ αἵματος τὸν σκάλισαν καὶ τὸν ἔκαναν κολυμβήθρα στὴν ὁποία βάπτιζαν τὰ παιδιὰ τους! Αὐτοὶ **ἀπὸ τὴν ὕλη πήγαν στὸ πνεῦμα**.

Ἐμεῖς δυστυχῶς σῆμερα δὲν ἔχουμε δάκρυ. Ὁ νοῦς μας δὲν εἶνε ἐδῶ. Ἐς τὸ ὁμολογήσουμε, ἀδέρφια μου, ἄς τὸ ὁμολογήσουμε εἰλικρινῶς· τὰ κορμιά μας μόνο εἶνε ἐδῶ, τὸ πνεῦμα - ἡ ψυχὴ μας εἶνε ἄλλοῦ· ἄλλοι τρέχουν σὲ ἐργασίες, ἄλλοι στὸ ἐμπόριο, ἄλλοι σὲ αἰσχροὺς ἔρωτες... **Τὸ πνεῦμα μας λείπει**.

* * *

Ἡ Πνεῦμα ἅγιο, ὅπως ἦρθες στοὺς ἁγίους ἀποστόλους, **ἔλα καὶ σ’ ἐμᾶς**. Ἐλα στοὺς ἀρχιερεῖς καὶ σ’ ὄλους τοὺς κληρικοὺς μας, στοὺς κήρυκες καὶ θεολόγους μας. Πνεῦσε ἀπὸ τὰ παλάτια μέχρι τὶς καλύβες, σὲ ἄρχοντες καὶ λαό. Νὰ γίνῃ πάλι ἡ χώρα μας μιὰ χώρα ἱεραποστολική. Νὰ τὸ καταλάβουμε ὄλοι, ὅτι χωρὶς Πνεῦμα ἅγιο δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ζωὴ.

Ἀκούγοντας σῆμερα τὴ θεία λειτουργία ὄλοι γονατιστοὶ καὶ μὲ δάκρυα **ἄς παρακαλέσουμε** τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, νὰ ἔρθῃ πάλι στὴν πατρίδα μας, νὰ γίνουμε ἔθνος πνευματικὸ, ἅγιο, πρὸς δόξαν τῆς ἁγίας Τριάδος· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**